

MATTSSON
SALANUS, JONAS JONÆ

**De liberalium artium studiis oratio / in
inclyta Sueonum Ubsaliensi academia habita
die 12. (ändr. t. 10.) decemb. anni ... 1639 à
Iona Ionæ Salano.**

Ubsaliæ
1640

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

L. Land.

Före 1700

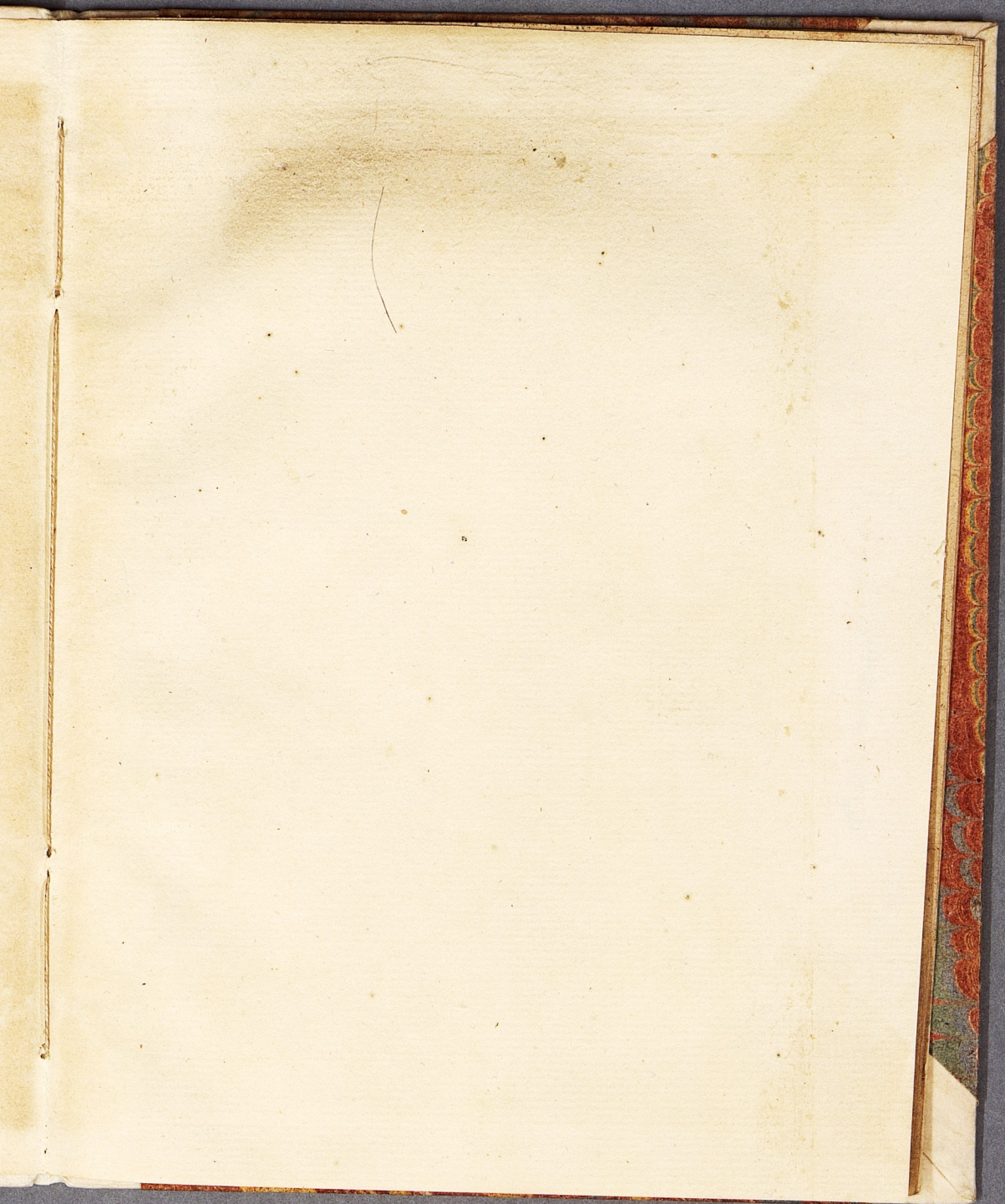
Vitt

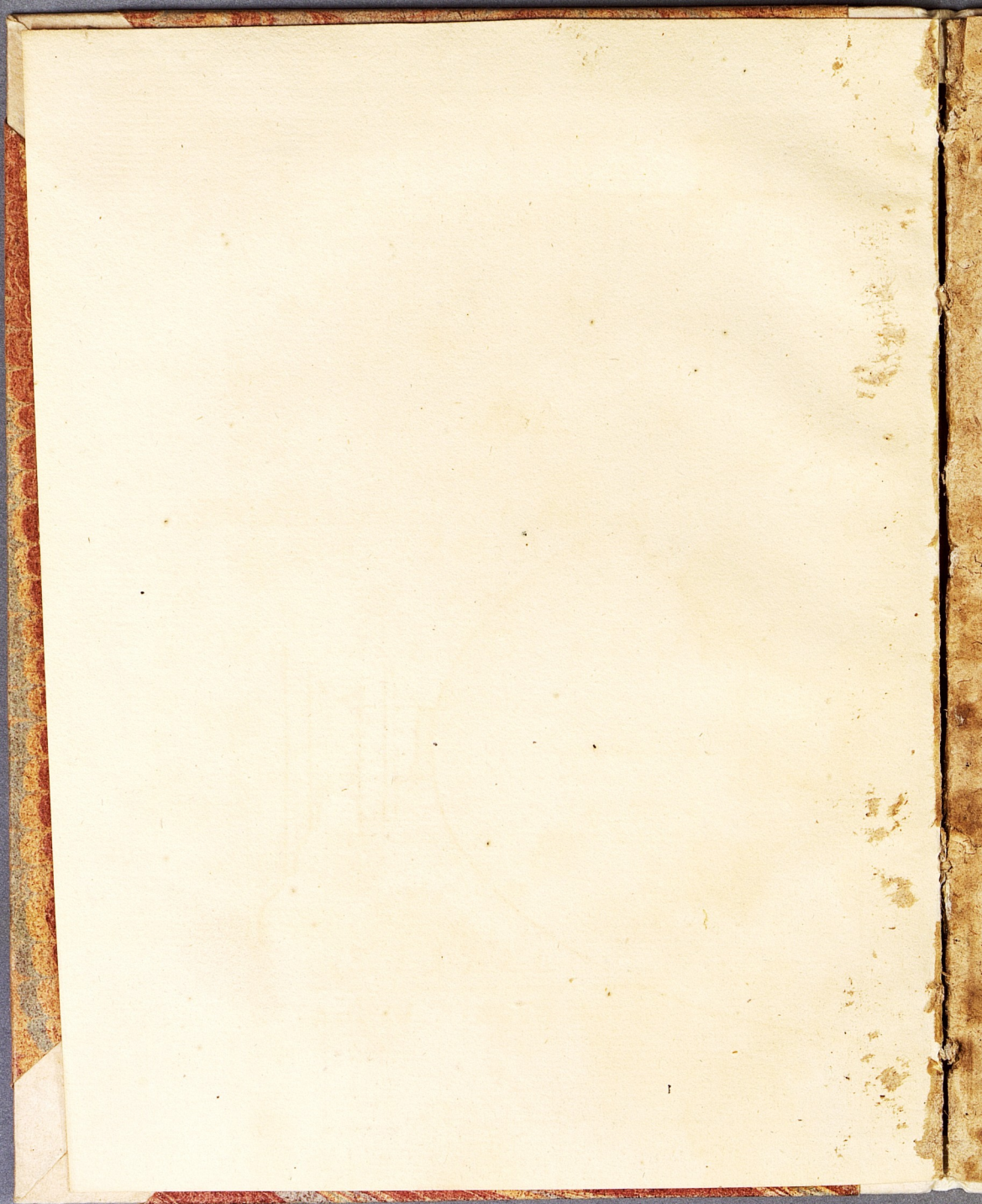
Ö. för f. ö. ö.

F1700

2244

De
LIBERALIUM
ARTIUM STUDIIS
ORATIO

In **Inclyta Sueonum Ubsaliensi**
Academia

Habita

Die **10. Decemb. Anni supra natum Christum**
M DC XXXIX.

A

IONA IONÆ SALANO.

Hesiodus :

Τῆς ἀρετῆς ἰδρωῖται θεοὶ πρῶτος οὖν ἔθηκεν
Ἀθηνᾶται, μακροῦς δὲ καὶ ὄρθι. εἰμ. ἐπ' αὐτῆν.
καὶ τερχὺς τὸ πρῶτον ἐπὶν δ' εἰς ἄκευ ἵκηται
ῤηίδην δ' ἤπειτα πέλει, χαλεπὴ πρὸς ἔξου.

UBSALIÆ,

Imprimebat ESCHILLUS MATTHIÆ,

ORatiunculam hanc, qua studia literarum com-
mendo, & coloribus suis, pro ingenii tenuitate, ex-
orno, publica luce donatam, vobis, Viri Reverendi, inscri-
bere & consecrare, quàm sine capite sub aliorum conspe-
ctũ extrudere malui. Non quod hoc Tirocinium ipse tan-
ti aestimem ac censeam, ut aliquam debiti mei erga vos of-
ficii saltem partem exæquet aut assequatur, ne dum totum
ex asse solvat; sed ut omnibus quorum interest; tum vel
maximè vobis, aliqua otij mei, temporisq; dispensati ratio
luculentius reddita constet; quippe quibus, partim respec-
tu fidei in sacro Baptismo pro me obstructæ, partim respec-
tu cognati sanguinis, ad reddendam vitæ & studiorum ra-
tionem arctius me obligatum teneri spontè agnosco, &
sape recordor. Neq; orationis hujus sive argumentum,
sive sermonis, quo pertexitur genus, abhorret aut alienum
est, à vitæ à vobis laudabiliter peractæ tramite ac vestigijs,
quæ ego multis parasangis humiliter subsequens lego, &
solicite observo, ut gratiæ divinæ aura studijs meis afflan-
te, & eorum ductu, ad scopum exoptatum contendam, &
feliciter aliquando aspirem. Accipite igitur munusculum
hoc carthaceum, summæ in vestras Reverentias observan-
tiæ meæ, & studij *τηνήμερον*, eâ quâ soletis humanitate &
candore; illudq; non ex dignitate & mole suâ quæ perexi-
gua, sed ex animo offerentis, qui sincerus est, ponderate.
Valete patres, Reverendi, meq; vestri observatissimum,
amore mutuo, quod facitis, complectamini. Dabam
die 1. Febr. Anno *ῥεῖσοῦνοῦ* 1640.

U. as R. as

colens

J. J. S.

A 2

P H.

Ρ Η Ξ Ι Σ .

Ἔρχομαι ἄκ' ἐπέεσι κάλοισ τοῖς μελιχίοισι ;
Ἔρχομαι ἀλλὰ ψίλοισι δὴ ἐνδυχέως μελέεσσ·
Ἀκροβαταὶ λάμπροι παρτόπις καὶ πολυστάδιοι ;
Σέμνοτα' ἂν νῦν ἀρετῆσκοπε μῆο πάτερ τὴ
καὶ νῦν πελώριε ἰθύνητηρ ἡμῶν μεγαλαΐε

Ἀδῆσμοι ; πολυίδρες, κήδισσι τὴ καὶ ἄνδρες
Ἐυμῆ εὐγενέες τ' ἀγραῦλοι πάντοτε ὑμῆε
Ἐυμῆ σπαρδαῖοι καὶ ἰάμονες ὦ τὴ ἄριστοι.
Ὅς τ' ἀρετῆφι σταυτὸν κοσμεῖ τῆ καθαρήφι,
Οὐ μόνον ὑψηλὸν τ' ἔχει ἄυτος τὸν πᾶν ὄλβον,
Ἄλλ' ἔο ἀθάνατον ποιῆ μὲρ τένομα κλύτῳ.
Ποιῆ ἀδόξον τένομα ἔλδεται ὅστις ἑαυτῆ
Τὸν τὴ βίον διάγειν ἀιχρῶς ἐν τῷ γὰ ραθυμῆν ;
Κλείει γὰ νῦν ἴσρας, καὶ τὴν ἀρετῆς τὴ κέλευθον.
Κλείει ἡμερτὴν ὄδον εἰς τὴν πᾶμπλου δόξην.
Σπαρδαίοις ἔτα τὴ πρέπει τοῖς Φιλομάθεσσ·
Δίρκυσιν μέχρ' ἐν τ' ἀκαδήμια σφόδρα Φιλήσασ·
Τὰς χάριτας, τέχνας καὶ μαθητῆν πολυκερδεῖς.
Νῦν ταῦτα σπυδαῖον χεῖρ εἰ τὴ γνώμεθα χεῖρ ἡμῶν
Πᾶσῃ τῆ ἡβῆ ; καὶ παντῶς δημοσίῳ τὴ.
Ἄλλ' ὅπ φθονεῖσθε μῶοιο ἐμῆο ἀκέρτε σιγῆ,
Χρησόμεν ἐσ' ἡμῶν κέδνη τῆ χεῖρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔστιν ἄσω καλαριῶν νυκτὶ τῶν κείνων ἀράϊα.
Λῶπτε ἐνήχθη ἔτι ἀναμέλπει γράμματα φάνη
Μεῖο ἀν' ἑμπαπῶς τὸ ἀκέραια κέλυτε: μεῖο
ἑμπαρῶς ἠπίων καὶ σέμνοι ὡς πόλυ μύθων;
Τοῖσι γὰρ ἐντ' ἔθεν καὶ γράμμασιν ἀντιπέλαστον
ἤλιον ἐδ' αὐτῶν γλύκιον καὶ σεμνόπερον τὸ,
Περὶ τ' ἀρετὴν καὶ ἐνπν' ὄδῳ μάλα ἰθυκελεύθῳ.
Σπαρδὴ ἐλευθέρῳ τ' ἔ, μὴδ' ὀπωπὴν ἐστὶ
Μήδε σχολὴ ἠδυσμυτῆρ, χρυσωπὴρ ἔδε.
Γράμματα δ' ἀκέραια ἀτρεκέως καὶ καὶ τὸ παλαιὰ
Δέγρουσι, καὶ κόσμῳ ποίῳ τ' ἐς' ἐν πολύμορφῳ.
Γράμματα παιδεύει πόλυ φράζειν καὶ τὸ φρονεῖν τὸ
Ποιεῖ μαθητῶν περὶ ἀστραφόουτος ὀλύμπου,
Τῆς γαίης πολίης πύσης τῆς καὶ τὸ θαλάσσης,
Δημόσια καὶ τὸ νέμειν θαιεῖ ἐναγῶς τὸ μετάρρα.
Ἡμετα ἀγνώντες κάτα τὴν φρένα, καὶ ἀνθήτει
Φωνηεντῶν τῶν γραμμάτων μὴ τὸ δὲ ὄντων:
Μάτην δὲ τότε πράγμασι καὶ ὅππαι πόλλα μογήσαι
Ἄμμε ἔαν ἐν πλεῖστας αὐπνεατὸς πόλυ νύκτας:
Σώματα τ' ἰάνατα πότε καὶ νέφος ἀμφικαλύπτει,
Κόπτε ὁμῆ φήμην τῶν πραγμάτων κατακρύπτει,
Γὰρ τὴν εὐφημίην ἀρετὴ ἔχει ἀντι γὰρ μίσθη.
Γράμματα ἀθάνατον δόξην ποιεῖ μόνον αἰε.
Ἄμφι τὸ μακροαρεῖα διαπλάμπει γράμματι αὐτῆ
Τῆ ἀπύρως ἀϊθομένε, τῆ ἡλίε φασχόντες
ἕμελῳ ἀπατερχέες καὶ φανήεντα μέγιστα.

Ευλαυλία κέλεται κάλα ὡς θυμὸς τὴ καὶ ἔσθλα,
Ἄλμα καὶ παχυνὶ αὐτῇ πυνεκῶς Ἰππότεραι;
ἐκβάλλει ἡμερον θυμὸς δυαεράματ' ὄξυν,
ταύτη καὶ κρομάντα ὅμα τὰ πράγματα πάντα:
φῶτ' ἀρετῆς τῆς εὐσεφάνε, καὶ Φαίσαται ἐνπ:
βέλπει βιοτιύειν πῖο διδασκάλου ἐνπ:
Ἄγγελοι εὐμοίως πραγματίων ἐνπ παλαίαν,
καὶ Φαινόντες ὁμὲ πῶραδέγματα τῶν τὲ παλαίαν
τῆς ἀρετῆς τὲ πετῶπ νῦ ἔυτα δυσέμβατον ὅμον,
Γράμματα τὴν πίσιν πρὸς τὴν κἀν πατρὶδ' ἐγείρει,
Παιδεύει ἀμέλει πρὸς θεησκείαν τὴ ἐράση,
Βαρβαρικὰς τὲ τροτῆς ἰθύνει καὶ ἄμα θνήτεις,
Γίγνοντα τὲ βροῦτοι ἔτω πᾶλυ ἰδμονεοτες
Ὡςτε μόρις τ' ἀρκεί γνῶναι τὰ τὲ κόσμικα κάλλα,
Ἄλλα θῆων τῶν ἀβροτέιον μυσηλια πάντα,
καὶ δὴ ἐρανόοντα γὲ θυμ' ὑψηλα φρονησι.
Ὀυδεν ἔχει ἢ γαῖα κάλη, μὴδ' ὕγρα θάλασσα,
Ὀυρανον ὑψόφωρον μὴδ' αἴθηρ καὶ τὲ ἔχουσι,
Μὴ πῖρι ἔ τὲ βροῦτ' δύναται γνῶναι καλοτέχν'.
Ἐνεα τὰς σφαίρας τῶν ἄστρων οἰδαμν εἶναι.
Ἀστρολογία νῦ λέγει δύναμιν καὶ πλεῖστον ἔχειν ἄσ
φουσιλογία τὲ λέγει γὲ φύσιν βροῦπῖο ζαθίου
Ἰσματ' ἀμβροσίς, ἀνέμω καὶ ὀμβροφέροιο,
Ἐμφύχων τῶν ὑδατέων, καὶ Ἰππικονίων τὲ
καὶ διάτ' ἐν χείμων γίνετα, γὲ θεροσ καματώδες.
Ἡ ἀγία γράφη παιδεύει τῶ θῆω ὀρτο.

λατρεύειν, καὶ ἀθάνατον ψυχὴν διασώζει.
Μὴ ἄπειρος τίη θυμῷ ὀρήσεται ἔντα καὶ ἔντα
Γράμματα ἀνθρώποις εὐρένεα λῶσα τὲ εἶναι.
Ταῦτα δὲ πῶς πρῶτοισι δοῦσεται χρῆσιμον εἶναι
Τῶν παρθῶν τὲ καλῶν αὐτοὶ μήποτε ἀμέλησαν
ἔμμορον οἱ τὲ ὅσον τ' ἀγραιοτέρας τὲ γέ τιμῆς
Τόσσον καὶ παρδαιοτέροι αὐτοὶ ἐγένοντο
ὧς· εἶναι φρονίμους, καὶ φήμην ἀθανάτους τὲ
οἷς τὲ τρέπων ἀρετῇ ἐνδοξίας δείγμα καὶ οἶον.
Τοῖς ἐργοῖς Ὀπίβαλλε τὲ ὡσεὶ μ' ἅπαντα χροῖον τὲ
Τῶν τε πεπραγμένων λήθην πιεῖν τὲ δυνάσθαι·
Ἰδμονας ἀν' πάντας, θ' ἅμα ἔξοχα δὴ ἐφίλησαν.
Ρῆα δὲ γὰρ βεβαίη καὶ γράμμα τ' ἀδήλων ἀέξει
εἰσι δὲ ἂν καὶ ἄνδρες ὁμῆ λάμπροι τὲ φάτι τὲ
Ρῆα δὲ τ' ἴθυναὶ σκόλιον, καὶ ἀγήνορα κάρφει.
Πιέριδων σῆμα τὴν τὲ ὁμήρου λῶσον αἰοιδῶν
Μήδενες αὐτὸν γὰρ· περὶθε μοὶ ὡς ἀγορεύω·
Μήδενες ἀν' τὲ λέγω ἄγαθοὶ μὲν τ' ἄνδρες ἴσασσι
εἰ αὐτὸς μὴ ἀγλαία ναι πιήματα γράψῃ.
Κλείται ἐν καὶ Ἰσοκράτους κατ' ἀπείρονα γαῖαν,
καὶ Δημοσθένεος γενετὴν ἰδμῆν τὲ τοκῆας
Τῶν γενέων Φάυλων αὐτὸν γὰρ φάσι γίνεσθαι,
ἀλλ' ἠυξηθῆ τιμαῖς ταῖς διὰ γράμματα αὐτοῖς.
Λέξομαι ἐν ἀγαπῶ, περὶ τῶν πὲρ ἀνεξαγροῦσι,
Ἦν φαυλιζόμενον θυμῶν γράμματα αἶει,
καὶ αὐτοῖς καὶ ἅπαντα, κατάντα, τὲ δόχμια ἤλτα

ὧσε

Ὡςτε ἐλευθερίας τὴν φιλοσοφίην τὴ δύνασαι :
Αὐτὸς τ' ἀτρεκέως δὲ ὁμῆν ὄδον ἐκτελέσας πῆ ,
Ὀικιάδε κῆ ἰκιστὴς κενεὰς πῆς χεῖρας ἀν' ἔργη ,
Τετ' ὀρωμῆν ἐκ αὐτῶ τῆ πῆλλα μέλαι πῆ :
Εἶπ' εἰ μὴ τὰ πῆσυχυ κακῶς τὰ χεῖρῆματ' ἀπώλον
Μῆδ' ἀργατος, κῆ μῆδε σφῆ , σφῆ ἔ τῆτε ἕμνη .
Σπεδῆ ὅση τὴ κλειάντε ἦν τὴ σοφοῖο παλαιῖο ;
Ἀκτῆμαν χεῖρῆς, κῆ ἀνέμων ἦν τὴ πῆνιχε ,
Σπεδάζων δῆρον κῆ ἐδήτυ ἦεν ἄπασος ,
Τῶν φρεάτων γδ τ' ἐζήντλησε τὰ ὕδατα γλάυκα ,
Σῶμα γὲ τῆ αὐτῆ μῆδῶ τῆ εἶνεκα τρέψαι ,
Ὡς αὐτῆ τὴ θανῶν ὀνομ' ὤλεσε ἐκ ἄρα , ἄλλα
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπων αὐτῆ κλίε ἔοσπη ἐδῆλον .
Διζῆσι θάλασσι γὲ τρέσπες ταύτων γὲ μιμῆσθαι
Δαί : Τὲ αἰσῆδοιμοι, ὑψῆλοι, γδ κῆ τὴ πέλονται .
Ἀνδράσι μδθ θνήτοις καίπερ τ' ἀργαλέον ἐστὶ
Πᾶσας παιδείας ἀρκῶς ναὶ μανθάνεμν τῆ :
Πάντα ὅμως κάλεπ' ἀν τὴ ἐνικῆσαι μάλα ρῆσα
Ὅστις πῆο μογεῖν, κῆ πῆο πῆν ἔπιτε λήγει ,
Γὰρ τὴ ἀθύρμα γέλατα ἄει κῆ δῆ καταλείπειν .
Οὐδὲ ραῖδία ἐντι θῆων ἐελκῆδια δῶρα
Ἄνδρασι γδ θνήτοισι ἄει σὺν χεῖρσι δέχεσθ ,
Γὰρ τ' ἀρετῆς ἰδρώτε θῆσι ποσπῆρῆθῆν ἔθνηκαν ,
Χρησιμονεῖ ἐν μανθάνεμν, τὰ γὲ χεῖρῆματῶ κῆρῆ
Καὶ ὅσον τ' ἀλλῆσισι ἄδα ὄνον πῆλυ πῆνεν ,
Καὶ ὅσον παῖζειν ἀλλῆσισι ἀμέλεισιν ἀρέσκει ;

Τόσον κῆ τὲ πρέπει ἡμᾶς ἐν γράμμασι σπεύδειν
Ταῦτα κῆ ἀθάνατα, παρθαῖως ἀγκας ἔλεῖν δᾶ
Οὐκ ἡμῶν κέρθι μὲν κάλλιον, ἔδεν ἔοικε.
Πολλάκις ἐν μεθύειν, κῆ ἐκ ἐθελῆν πονέειν
Ἀμφοτέρως τὲ πόδας τ' ὀκνηρῶς πάντοτε ἴζεν
Οἷς ἔδεν γλύκιον, πλάττω δυνατ' ἄλλο ἴδεαι
Οἷς κῆ δαργεύειν τὲ δρέσκει κῆ γὰ ραθυμῆν
Οἷς αὐτοὶ μάλα εἰσιν ἐτώσιον ἄχθος δαργής.
Δεῖ ἡμᾶς δὲ σκοπεῖν βούτον εἶναι τέτο γὰ σῶμα.
Ἄλλα δὲ ψυχὴν ἡμετέραν τὴν ἄβουτον εἶναι
Συγγενικὴν εἶναι γὰ θεοῖς τοῖς ἐρανοῖσι.
Σῶμα κατ' ἀργαλίον τοῖς θῆσι ἀμαιμανέτοισι.
Ὅσον βέλπον ἐν ἡ ψυχὴ σῶματ' ἐστὶ,
Τόσον κῆ τὰ κτήματα τῆς ναὶ βέλπα ψυχῆς
Ἐντὶ γὰ τῶν μάλα σωματικῶν τῶν κτηματίων τὲ.
Πλέπς γὰρ κακίας μάλλον τ' ἢ τῆς ἀρετῆς τὲ
ἔστιν ὑπερέτης, τὲ ραθυμῶν αὐτοὺς ἐπιεῖ
Τῆς νεολᾶς τὲ τρυφᾶς ὅππ κῆ ναὶ παρακαλεῖ τὲ.
Ἡ δ' ἀρετῆς κτήσις, οἷς ἂν τ' ἐν ταῖς διανοίαις
Ναὶ τὲ συναυξήτῃ, συγγεγάσκει μόνῃ αὐτῇ.
Γὰρ ταχέως πλέπς κῆ κόσμικα καλλ' ὀπολεῖται.
Τῆς δὲ θεοπνεύσε σφίης κτήσις ὄφρα μῆνιεν
Γὰρ σφί' ἐστὶ κτηματίων μόνῃ ἀθάνατον γὰ.
Ἄισκρον τ' ἐν πελαγῇ εμπόρως τῆς διαπεραῖν
Πλείς ὑπέρχασαν τὴν ἔσαν ἔνεκα πιεῖν;
Τῆς νεορῆς ἐν γράμμασι πῶμαλα πλέπια σπεύδειν.

Δῆ πάντων μὲν ἐπιμελεῖν περὶ τὸν βίον ἡμῶν
Ἄλλα μάλιστα δὲ τὴν ἡμῶν τὴ φρονήσιν ἀν' ἄσκειν ἔ
Ἐν ἐλακίσῳ γὰρ τὴ μέγιστον πρᾶγμα τὴ ἐστὶ
Ἀνθρώπων νῆς καὶ ἄρατος τ' ἐν σώματι μικρῷ.
Χρήσιμοι ἐν πειρᾷ μάλα μὲν φιλόπονοι ἔσονται
καὶ κἀτα τὴν ψυχὴν λογικὴν δὲ φιλόσοφοι ἔσονται.
Σώμαθ' ἐν ἐν τὴ δυνάμετα μὲν δοξάζαντ' ἐφελέσσαι
τῆ ψυχῆφι δὲ καὶ σωροῦν μάλα συμφερόντα.
τῷ δὲ γῶ καταρῶνται οἱ γὰρ θεοὶ μεγαλῆροιο
ζωῶ καὶ νέκρω τ' ἐφεψιονται ἅπαντες;
Μίσητον μοχθήσαι ἄρατον θεοὶ ἄλλα δίδασσι.
Ζεὺς Ἡράκλῃ γὰρ καὶ Τάνταλον ἐν τὴ γενήσας
τόν τ' Ἡράκλῃ (ὡς αἱ ἀειδοὶ μὲν τὴ λέγουσι)
τόν τ' ἐπίησ' ἐν δρετὴν δία ἀθάνατον γέ:
Τάνταλον ἀν' δια τὴν κακίαν, καὶ τὴν τὴ βραθυμίαν
Ζεὺς ὑψιβρεμετῆς πτωχεῖα μίν τ' ἐκόλασε.
τῆτο γὰρ σκεπτομένους δεῖ καὶ γλύκιν ἡμεροῦν αἰρεῖν
τῆς καλοκηραθίας καὶ τῆ καματωῖο νῦ ἀινῆ,
καὶ τὴ χρήσιμοι ἐν ἀ' ἔφησαν τ' ἀναγινώσκων
οἱ τὴ σίφοι: ὡς περ γὰρ τὴν τὴ μελίτῃαν ὄρωμῳ
ἐν βλαστήμασι μὲν λευκοῖσιν ἄπικσι καθίζων
Ἄλλα λάβειν ἐφ' ἐκάστῳ μὲν τὰ δὲ χρήσιμα αὐτῆν:
Χρῆ τῆς σαρδαῖας τὴν παυδαίαν πῆρι ἔτω,
Μήδενα παυδαίαν τὴ ἀπείρην μὲν λαβαίνων,
Ἄλλα γὰρ παντάχοθεν τὰ χρήσιμα πάντοτε αἰρῶν.
τῆτο πρέπει, ἀζήτοι καλλικόμοι, τὴ μιμητοῦ.

Σπεύδετε ἐν μετ' ἔμῃ, πρὸς κάρπον τὸν μελεηδῶν
Αἶρεν. Δεῖ δὲ ὑμῶς μὴ ὀθρύνειν μὴ, ἐθέλοντας.
Τήσιν ὀπισημήσι τὲ πάσαις πάμπλου ἄει,
Τήσι καὶ ἐν ἀρετήσι τὲ πόλλαις πάντοτε εὐμῆ,
Τοῖσι λόγοισι νῦν πῶς παλαιοῖσι δὴ πελυελίκοις,
Ταῖσι τὲ ναὶ τεχνῆσιν ὁμῆ καὶ ἱμεροθεσiais
Πάντας παρδαίους δεῖ τῶς τὲ κάλας πῖλυ εὐνῆς
Πλησιάζειν δὴ ἐνδοκίως καὶ εὐμυέως τὲ,
Εἵνεκα τῆς δικαχῆς ἀγῆς μὲν ναὶ ἅμα παλαιοῖσι
Εἵνεκα ἐν τέτων ὑμῶν δεόμεναι νεαρῶν τὲ,
Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς νῦν καὶ τῆς τὲ ἀπάσης,
Εἵνεκα εὐσεβείας τῆς θεωσιῆς τὲ θεοῖο.
Πᾶσι παρδαίοισι καλοῖσι γὰρ εἰναρετῆσι,
Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισι φιλοῖσι τὲ εὐμυένεωσι,
Πᾶσι χριστιανοῖσιν Ἰησοῦ σπῖο λυτροῖο,
Τῆς Χριστοῦ ἡμῶν ὅν δεῖ μὲν πάντοτε πμῶν
Τῆς σῴτηρος ἅπαντ' ὅ τ' ἀνθρωπῖο ἀείψα
Καρδίθεν νῦν εὐμυέως τὲ ἔγωγε παλαιῶ
Τῆν μὲν καὶ παροχρῆν ἀγαθὴν καὶ ναὶ τὲ ἀείψα
Ἐν τῆσι παρδαῖοισι γὰρ νῦν γλυκοπερῶς τὲ.
Ἐυχομαι εὐμυέως τοῖς παρδαίοισι φιλοῖσι,
Ἐυχομαι ἐνδοκίως ὑμῖν θεῶ εὐλογίας τὲ.
Οὕτω νῦν τὲ ἐλεξάμεν ἐν πέρι πάντ' ὅ ἀείψα,
Οὕτω τῆς ἀρετῆς πηγῆς ἀγαθοῖν τὲ μεγίστης,
Οὕτω τῆς μεθόδου πρὸς ἀκμὴν ῥάδιον ἔλθειν,
Οὕτω τῆς ῥίζης νῦν κάλων κάλλιμα δὲ παλαιοῖων

Οὕτω

Οὐτα πῖσιν ἔμοι νὺ πῖς ψιλοῖσιν ἀληθῶς
 Νὺν δίδομαι δὴ ὄιομαι ἐν τέλει αὐτῷ ἔγωγε
 εἰς αἶνον τῷ ἀιπυτίοιο γὰρ πῖο θεοῖο
 Ἰὼ πῶλυ ἐυρυ κλέει τ' ἐν ἔσω πατρὶ μερίτω
 τῷ ἡμῶν χρεῖσῶ ἀμα λύτρω τῷ χαρίεντι
 τῷ αἰεὶ ἀγίῳ τῷ πνεύματι τῷ ὀδομαθῆ

Ε Ί Π Ο Ν.

IN

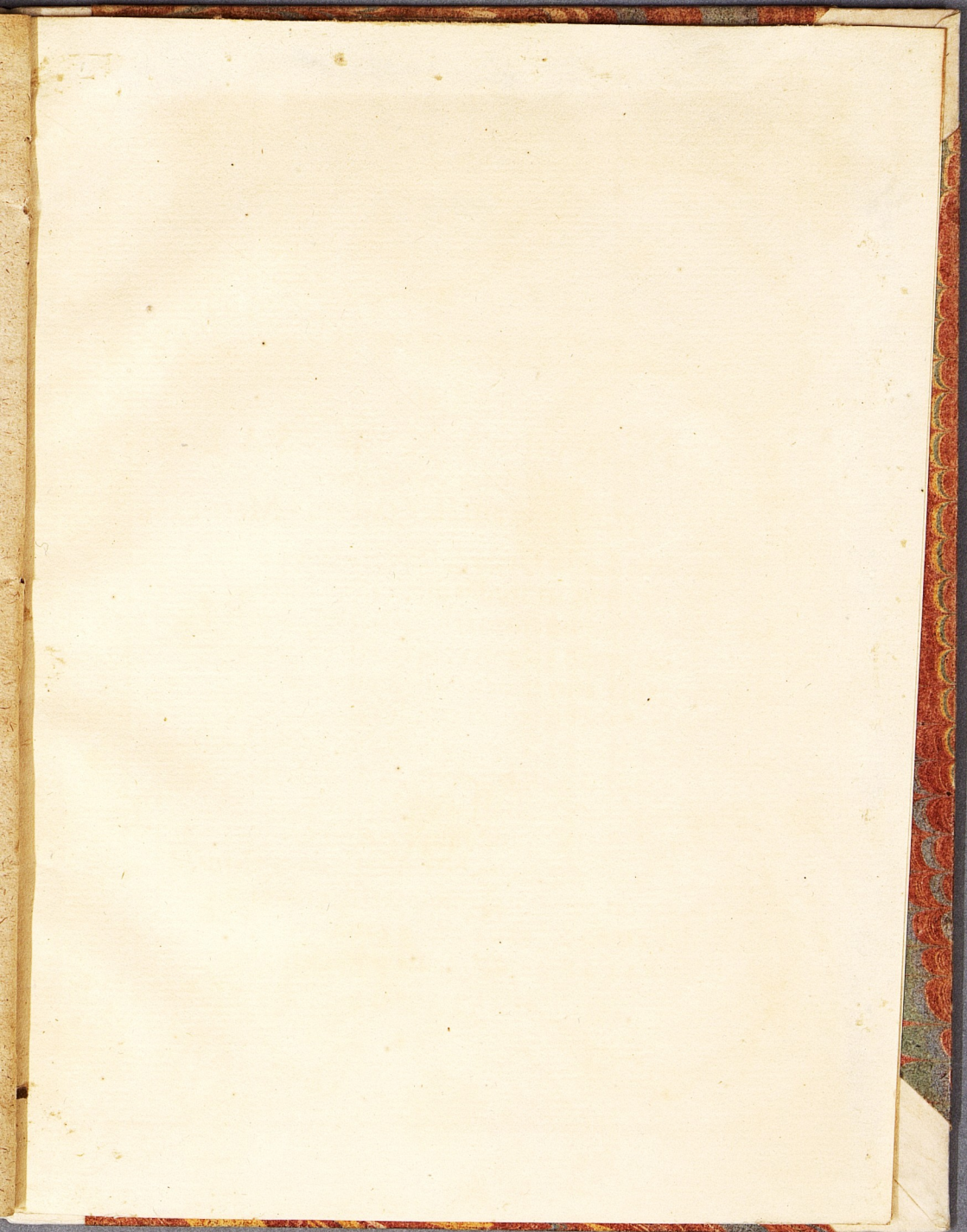
IONÆ IONÆ SALANI

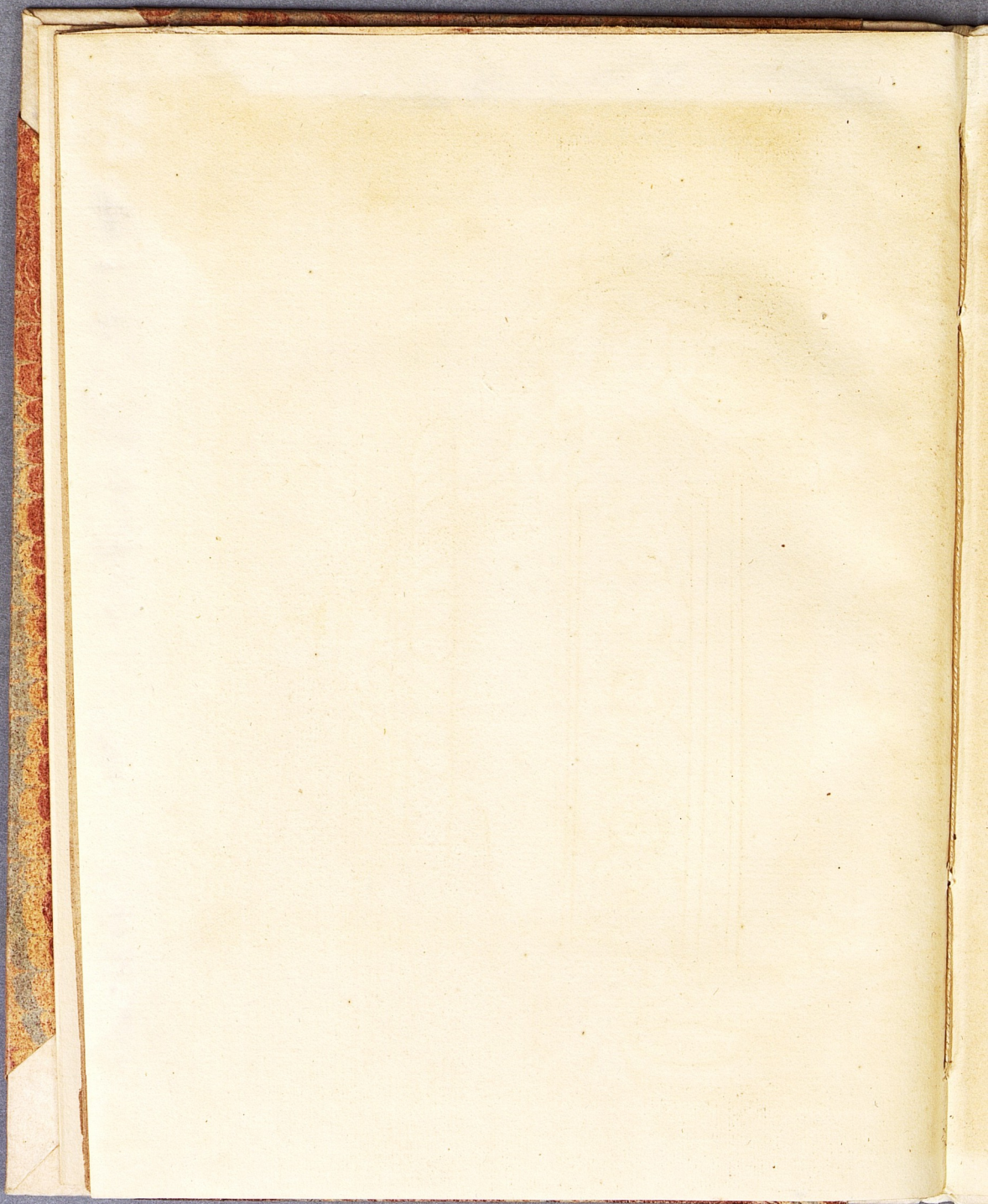
Adolescentis doctissimi,

Orationem Græcam Hexametro - Metricam.

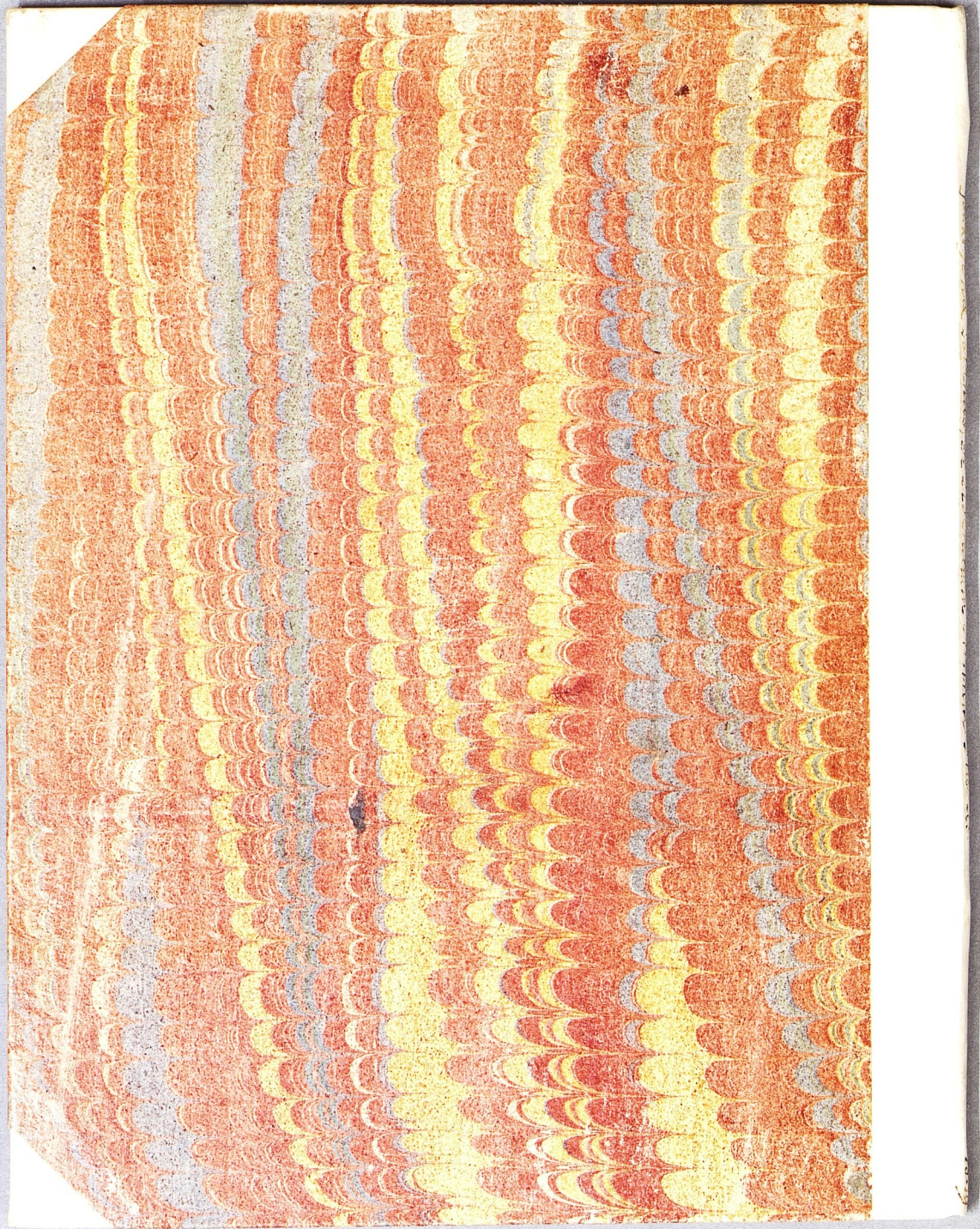
PERfacilem Latix Grajæq; scientia linguæ
 Pandit, quæ in studiis ducit ad alta, viam.
 Graja tibi ingenium formavit Pallas, idipsum
 Quam prælo vulgas, concio scita probat.
 Nec minus in Latiis te desudasse Camænis
 Ipse tibi socius testis abundus ero.
 Dogmata mitto σφῶν, quæ non labio tenus hausti,
 Ausibus his tandem nomina docta feres.
 Gnaviter ire memor clari vestigia patris
 Tu preme, sis jussis illius ire memor.
 Hinc tua iam longum sese explicet æmula virtus,
 Fratrum pervigiles æquiparetq; gradus.
 Sic te nulla meo deturbet corde vetustas,
 Sic SALANORUM fama perennis erit.

SAMUEL PETRI Brass.

www.books2ebooks.eu